

עין משפט
גרי מצוה

ל:

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

מסורת הש"ס

(ב) שנת קמה: מסתדין
(ג) שפרו פ' עקב
(ד) שפרו פ' א"ר
(ה) שפרו פ' א"ר
(ו) שפרו פ' א"ר
(ז) שפרו פ' א"ר
(ח) שפרו פ' א"ר
(ט) שפרו פ' א"ר
(י) שפרו פ' א"ר
(יא) שפרו פ' א"ר
(יב) שפרו פ' א"ר
(יג) שפרו פ' א"ר
(יד) שפרו פ' א"ר
(טו) שפרו פ' א"ר
(טז) שפרו פ' א"ר
(יז) שפרו פ' א"ר
(יח) שפרו פ' א"ר
(יט) שפרו פ' א"ר
(כ) שפרו פ' א"ר
(כא) שפרו פ' א"ר
(כב) שפרו פ' א"ר
(כג) שפרו פ' א"ר
(כד) שפרו פ' א"ר
(כה) שפרו פ' א"ר
(כו) שפרו פ' א"ר
(כז) שפרו פ' א"ר
(כח) שפרו פ' א"ר
(כט) שפרו פ' א"ר
(ל) שפרו פ' א"ר

אמור להכמה אחוסי את. שמה נקי בה כחמותך שאסורה לך. אי נמי מסיפא דקרא ומועד לבנה מקרא שמה ז' ידוע לך: כהלים
כיד נבור. שנלחם אהי עם אויביו: קן בני הנעורים. תלמידיו של אדם הקרוין בניו כמו שאמר יחזקיהו (ד"ה) כ' טו) בני עמה אל
תגלו ואומר הנה אהי ויהלילם אשר נתן לי וגו' (ישעי' ה') אשר מלא את אפסוקי מהם. משום דלמיהו תלמיש נקט לשון מילוי
אפסוקי: את אויבים כשער. קיפא דאשרי הגבר הוא: נעשו אויבים. מתוך שמקשים זה לזה ואין זה מקבל דברי זה: ואם כן כוספי.

הכי דריש לה ספר מלחמות מלחמה
שעל ידי ספר אהבה יש כוספי:
ושמס את דברי אלף סס סס. שלם
שאלו חקר שום הללה: מה שפסק.
כל מה שדעתך נוחה הימנו ואפי' דנש
וכל מיני מתיקה שקשים למהם: נומי.
מחסיס דורפיליו'ש בלע"ל: את
פטיבו. לקח טוב: שאל. תמשא
על ירך: משאו ומפנו. של יר
הרע נאלם להחמיאו: ואם אשה
רופא. עוקק בתורה וחתה מושל בו:
כל היום. קרא יחירה הוא ללמדנו
של שום. לקח טוב: שאל. תמשא
מנוול זה. יר הרע מתגרה כך:
מפסול. שהתורה כלש נמשלה
המפעע את הברזל: אלף כסו כירו
היא. בתמיה כלום יכול להרגיל על
אנשים להשיאה דלמך קרא ואת
נומסיס מנו לאנשים: ראש חייס.
אומנות שחמיה לו אש אשה מקיס
אומנות לאשה: אש אש. (ה) האמור
כלן אשה חמש היא כסס שמלמי
שמיז אדם להשיאו אשה כך חייב
כו: מאי בנייהו. מאי קא מוסקי
ר' יהודה: עיסקא. אש למדו סמורה
למך שרי למדו חייס לרבי יהודה
דלמי נלעמא אומנות דוקא דכמה
פעמיס שאין לו כמה לעשות סמורה
ועומד ומלסמא דמייבי אלא
למיעבד לכרא. כנון למלו ולפדומו
והכי משמע מתיי כל מלות שאל
מלוה על מעשה הן: הפוטל על
הן. כנון כינוז ומורל: סיפק.
יכול שאין מוסה כידו: רשום אחריס.
בעלה: נתגרס. מעלה הרי היא
כחמיה במלות כינוז: ודאי כהלאה
אי אפסר. (ה) להקיסה שאין כהלאה כלמי
מעלה: וכן כידן. ויקוסקו לביד
ומורל על הן שרי אף קן שומפי
למקוס בו: שלש שופסין פן. מפסר
כרייתא במסכת נדה איש מוריע
לונן שזו אשה מורעת אורס שזו
והקדוש כרוך הוא נופח בו נשמה
מראה עין ושעמית און (ה) ידעור:
משלמו

עין רש"י

ברפיליו'ש
(ב) שפרו פ' א"ר
(ג) שפרו פ' א"ר
(ד) שפרו פ' א"ר
(ה) שפרו פ' א"ר
(ו) שפרו פ' א"ר
(ז) שפרו פ' א"ר
(ח) שפרו פ' א"ר
(ט) שפרו פ' א"ר
(י) שפרו פ' א"ר
(יא) שפרו פ' א"ר
(יב) שפרו פ' א"ר
(יג) שפרו פ' א"ר
(יד) שפרו פ' א"ר
(טו) שפרו פ' א"ר
(טז) שפרו פ' א"ר
(יז) שפרו פ' א"ר
(יח) שפרו פ' א"ר
(יט) שפרו פ' א"ר
(כ) שפרו פ' א"ר
(כא) שפרו פ' א"ר
(כב) שפרו פ' א"ר
(כג) שפרו פ' א"ר
(כד) שפרו פ' א"ר
(כה) שפרו פ' א"ר
(כו) שפרו פ' א"ר
(כז) שפרו פ' א"ר
(כח) שפרו פ' א"ר
(כט) שפרו פ' א"ר
(ל) שפרו פ' א"ר

אמור להכמה אחוסי את. שמה נקי בה כחמותך שאסורה לך. אי נמי מסיפא דקרא ומועד לבנה מקרא שמה ז' ידוע לך: כהלים
כיד נבור. שנלחם אהי עם אויביו: קן בני הנעורים. תלמידיו של אדם הקרוין בניו כמו שאמר יחזקיהו (ד"ה) כ' טו) בני עמה אל
תגלו ואומר הנה אהי ויהלילם אשר נתן לי וגו' (ישעי' ה') אשר מלא את אפסוקי מהם. משום דלמיהו תלמיש נקט לשון מילוי
אפסוקי: את אויבים כשער. קיפא דאשרי הגבר הוא: נעשו אויבים. מתוך שמקשים זה לזה ואין זה מקבל דברי זה: ואם כן כוספי.
הכי דריש לה ספר מלחמות מלחמה
שעל ידי ספר אהבה יש כוספי:
ושמס את דברי אלף סס סס. שלם
שאלו חקר שום הללה: מה שפסק.
כל מה שדעתך נוחה הימנו ואפי' דנש
וכל מיני מתיקה שקשים למהם: נומי.
מחסיס דורפיליו'ש בלע"ל: את
פטיבו. לקח טוב: שאל. תמשא
על ירך: משאו ומפנו. של יר
הרע נאלם להחמיאו: ואם אשה
רופא. עוקק בתורה וחתה מושל בו:
כל היום. קרא יחירה הוא ללמדנו
של שום. לקח טוב: שאל. תמשא
מנוול זה. יר הרע מתגרה כך:
מפסול. שהתורה כלש נמשלה
המפעע את הברזל: אלף כסו כירו
היא. בתמיה כלום יכול להרגיל על
אנשים להשיאה דלמך קרא ואת
נומסיס מנו לאנשים: ראש חייס.
אומנות שחמיה לו אש אשה מקיס
אומנות לאשה: אש אש. (ה) האמור
כלן אשה חמש היא כסס שמלמי
שמיז אדם להשיאו אשה כך חייב
כו: מאי בנייהו. מאי קא מוסקי
ר' יהודה: עיסקא. אש למדו סמורה
למך שרי למדו חייס לרבי יהודה
דלמי נלעמא אומנות דוקא דכמה
פעמיס שאין לו כמה לעשות סמורה
ועומד ומלסמא דמייבי אלא
למיעבד לכרא. כנון למלו ולפדומו
והכי משמע מתיי כל מלות שאל
מלוה על מעשה הן: הפוטל על
הן. כנון כינוז ומורל: סיפק.
יכול שאין מוסה כידו: רשום אחריס.
בעלה: נתגרס. מעלה הרי היא
כחמיה במלות כינוז: ודאי כהלאה
אי אפסר. (ה) להקיסה שאין כהלאה כלמי
מעלה: וכן כידן. ויקוסקו לביד
ומורל על הן שרי אף קן שומפי
למקוס בו: שלש שופסין פן. מפסר
כרייתא במסכת נדה איש מוריע
לונן שזו אשה מורעת אורס שזו
והקדוש כרוך הוא נופח בו נשמה
מראה עין ושעמית און (ה) ידעור:
משלמו

מוסף תוספות

א מורל כתיב והפטיש
יפוצצו סלע וכן אנו
דאום שהפטיש מפוצץ
סלעים. ותיב שבת פס'
ב שאין הפטיש מתחלק אלא סלע. ו' מסתדין לו: ולא יחכן להניח כן כלל ומה לו להוכיח הפטיש חורל למימי מה
סלע מתחלק ועוד כן הך הנכא משמע שהברזל מתפוצץ. ו' חס' וב' ג' חס' הראש' כתיב שיש סלע ששבור. ד' ואפי'
דלא כתיב יפוצצו סלע הרבה מסוקים יש כענין זה: אבנים שחוקו מיס פ' שחוקו אותן המים. שם. ג' הוא אבן ספיר.
סוה נב': ג' קשה לפירי' בריש' מס' תענית (ד') אמר כל תיה' שאינו קשה כבורל אינו תיה' שאומר כמטי' יפוצץ סלע
אלאמא פטיש קשה ופוצץ את הסלע. שם ו' ואינו יכולה לשמש אבן. חס' הראש'.

אמור להכמה אחוסי את. שמה נקי בה כחמותך שאסורה לך. אי נמי מסיפא דקרא ומועד לבנה מקרא שמה ז' ידוע לך: כהלים
כיד נבור. שנלחם אהי עם אויביו: קן בני הנעורים. תלמידיו של אדם הקרוין בניו כמו שאמר יחזקיהו (ד"ה) כ' טו) בני עמה אל
תגלו ואומר הנה אהי ויהלילם אשר נתן לי וגו' (ישעי' ה') אשר מלא את אפסוקי מהם. משום דלמיהו תלמיש נקט לשון מילוי
אפסוקי: את אויבים כשער. קיפא דאשרי הגבר הוא: נעשו אויבים. מתוך שמקשים זה לזה ואין זה מקבל דברי זה: ואם כן כוספי.
הכי דריש לה ספר מלחמות מלחמה
שעל ידי ספר אהבה יש כוספי:
ושמס את דברי אלף סס סס. שלם
שאלו חקר שום הללה: מה שפסק.
כל מה שדעתך נוחה הימנו ואפי' דנש
וכל מיני מתיקה שקשים למהם: נומי.
מחסיס דורפיליו'ש בלע"ל: את
פטיבו. לקח טוב: שאל. תמשא
על ירך: משאו ומפנו. של יר
הרע נאלם להחמיאו: ואם אשה
רופא. עוקק בתורה וחתה מושל בו:
כל היום. קרא יחירה הוא ללמדנו
של שום. לקח טוב: שאל. תמשא
מנוול זה. יר הרע מתגרה כך:
מפסול. שהתורה כלש נמשלה
המפעע את הברזל: אלף כסו כירו
היא. בתמיה כלום יכול להרגיל על
אנשים להשיאה דלמך קרא ואת
נומסיס מנו לאנשים: ראש חייס.
אומנות שחמיה לו אש אשה מקיס
אומנות לאשה: אש אש. (ה) האמור
כלן אשה חמש היא כסס שמלמי
שמיז אדם להשיאו אשה כך חייב
כו: מאי בנייהו. מאי קא מוסקי
ר' יהודה: עיסקא. אש למדו סמורה
למך שרי למדו חייס לרבי יהודה
דלמי נלעמא אומנות דוקא דכמה
פעמיס שאין לו כמה לעשות סמורה
ועומד ומלסמא דמייבי אלא
למיעבד לכרא. כנון למלו ולפדומו
והכי משמע מתיי כל מלות שאל
מלוה על מעשה הן: הפוטל על
הן. כנון כינוז ומורל: סיפק.
יכול שאין מוסה כידו: רשום אחריס.
בעלה: נתגרס. מעלה הרי היא
כחמיה במלות כינוז: ודאי כהלאה
אי אפסר. (ה) להקיסה שאין כהלאה כלמי
מעלה: וכן כידן. ויקוסקו לביד
ומורל על הן שרי אף קן שומפי
למקוס בו: שלש שופסין פן. מפסר
כרייתא במסכת נדה איש מוריע
לונן שזו אשה מורעת אורס שזו
והקדוש כרוך הוא נופח בו נשמה
מראה עין ושעמית און (ה) ידעור:
משלמו